

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
1.Bf.231/2013/12. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2014. év május hó 15. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 5.B.1938/2012/21. számú ítéletét megváltoztatja.

Megállapítja, hogy a vádlott többszörös visszaeső és feltételes szabadságra nem bocsátható.

Mellőzi a Nagykáta Városi Bíróság 3.B.46/2011/3. számú jogerős ítéletével kiszabott 1 (egy) év börtönbüntetés, illetve a Pesti Központi Kerületi Bíróság 5.B.VIII.33.154/2011/9. számú jogerős ítéletével kiszabott 6 (hat) hónap fogházbüntetés végrehajtásának elrendelésére vonatkozó rendelkezést.

Helyesen a Nagykáta Városi Bíróság 14.B.24/2009/16. számú jogerős ítéletével kiszabott 4 (négy) hónap fogházbüntetés utólagos végrehajtását tekinti elrendeltnek.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során felmerült 12.880 (tizenkétezer-nyolcszáznyolcvan) forint bűnügyi költséget a vádlott köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Törvényszék a 2013. év április hó 23. napján kihirdetett ítéletével a vádlottat testi sértés büntette (Btk. 170. § (1) és (6) bekezdés I. fordulata) miatt, mint visszaesőt, 3 év börtönbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámította.

Elrendelte a Nagykáta Városi Bíróság 3.B.46/2011. számú ügyében jogerősen kiszabott 1 év börtönbüntetés, a Nagyatádi Városi Bíróság 14.B.21/2009. számú ügyében jogerősen kiszabott 4 hónap fogházbüntetés és a Pesti Központi Kerületi Bíróság 5.B.VIII.33.154/2009. számú ügyében jogerősen kiszabott 6 hónap fogházbüntetés végrehajtását.

Rendelkezett a bűnjelekről, így az elkövetés eszközét elkobozta, míg a többi tárgy lefoglalását megszüntette és részben kiadni, részben pedig megsemmisíteni rendelte azokat.

Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen a vádlott és védője elsősorban felmentésért, másodsorban enyhítésért jelentett be fellebbezést.

Az ügyész tudomásul vette az elsőfokú ítéletet.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.525/2013/1. számú átiratában a védelmi fellebbezést alaptalannak tartotta.

Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat betartotta, és a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelésével lényegében megalapozott tényállást állapított meg. Kijavításra szorul, azonban a tényállásban az elkövetési időpont, valamint kiegészíteni indítványozta az ügyészség a tényállás személyi részét a Pesti Központi Kerületi Bíróság 28.B.VIII.28.889/2010/13. számú ítéletére vonatkozó adatokkal.

A megállapított tényállásból a törvényszék okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és törvényes a cselekmény minősítése is. Ellenben indítványozta annak megállapítását, hogy a vádlott többszörös visszaeső, miután a személyi részben rögzítettek szerint a Pesti Központi Kerületi Bíróság már, mint különös visszaesőt elítélte végrehajtandó szabadságvesztésre, amelynek kiszabásától az újabb szabadságvesztéssel fenyegetett büncselekmény elkövetéséig három év nem telt el.

Az ügyészség a büntetést méltányosnak tartotta, amelynek enyhítésére nincs lehetőség.

Mindezek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét annyiban változtassa meg, hogy a vádlott többszörös visszaeső, egyebekben pedig hagyja helyben.

Az ügyészség bejelentette, hogy a nyilvános ülésen nem vesz részt.

A védő a nyilvános ülésen a fellebbezést fenntartotta. Kifejtette, hogy az a tanú, akinek a vallomására jelentős mértékben alapította az elsőfokú bíróság a tényállását, valójában nem látta a cselekményt, és ittas állapotban volt.

A sértett mentességi jogával élt, így vallomása bizonyítékként nem volt értékelhető. A DNS szakértői vélemény pedig kétséget kizáróan nem igazolja a vádlotti elkövetést, a kést a vádlott és a sértett is használta.

A védő szerint pontosan nem tisztázta az elsőfokú bíróság, hogy a dulakodás során mi történt, és nincs kétséget kizáróan tisztázva, hogy a vádlott követte a cselekményt, az orvosszakértői vélemény alapján az önsebzés sem kizárt.

Mindezek alapján elsődlegesen felmentésre, másodlagosan enyhítésre tett indítványt azzal, hogy utóbbi esetben az enyhítő szakasz alkalmazását kérte.

A vádlott utolsó szó jogán ártatlannak vallotta magát. A helyszínt csak a sokkhatás miatt hagyta el, és úgy nyilatkozott, hogy már megfelelő útra tért.

A Fővárosi Ítéltábla a védelmi fellebbezés alapján eljárva, a Be. 348. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírált.

Megállapította, hogy a törvényszék eljárásában a perrendi szabályokat megtartotta, a mentességi jogával élő sértett vallomását helytállóan rekesztette ki a bizonyítékok köréből, egyebekben az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, és a rendelkezésére álló bizonyítékokat értékelési körébe vonta. A tényállás megállapításához vezető mérlegeléséről részletesen számot adott, indokolási kötelezettségét teljesítette.

A vádlott tagadta a bűncselekmény elkövetését, azonban a tagadásával szemben a cselekvőségét, a bűnösségét a kirekesztett sértetti vallomáson kívül rendelkezésre álló terhelő bizonyítékok alapján is kétséget kizáróan meg lehetett állapítani. A helyszínen jelen lévő 1. tanú magát a szúrást valóban nem látta, azonban ezen túlmenően az elkövetés körülményeiről, a történetekről részletesen be tudott számolni, a vallomása egyértelműen terhelő volt a vádlottra nézve, amelyet a további (közvetett) tanúk, 3. és 2. tanúk vallomásai is megerősítettek. Helytállóan hivatkozott arra is az elsőfokú bíróság, hogy ilyen körülmények mellett a DNS szakértői vizsgálat a vádlotti bűnösségre vont következtetést erősíti.

Az igazságügyi orvosszakértői vélemények megállapításai szintén alátámasztották a bűncselekmény elkövetését, úgy is, hogy önmagában azokból az elkövető személyére nem vonható következtetés.

Az elsőfokú bíróság által megállapított történeti tényállást mindössze kisebb mértékben kellett pontosítani, míg a személyi részt illetően a vádlott előéletére vonatkozóan szintén szükséges volt pontosítani, illetve kiegészíteni az iratok alapján a Be. 352. § (1) bekezdés a/ pontjára alapítottn az alábbiak szerint:

- A vádlottat a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2013. év április hó 9. napján kelt és ugyanekkor jogerős 21.B.VIII.30.389/2013/17. számú ítéletével 4 rb.

lopás vétsége miatt, mint többszörös visszaesőt, halmazati büntetésül 8 hónap fogházbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. Elrendelte a Nagykáta Városi Bíróság 3.B.46/2011. számú ügyében, továbbá a Pesti Központi Kerületi Bíróság 5.B.VIII.33.154/2011. számú ügyében kiszabott 1 év börtönbüntetés, illetve 6 hónap fogházbüntetés végrehajtását. A Pesti Központi Kerületi Bíróság 28.VIII.28.889/2010. számú ügyében kiszabott 6 hónap börtönbüntetés vonatkozásában alkalmazott feltételes szabadságot megszüntette. Kimondta, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

- Az ítélet 3. oldalán a második bekezdésében feltüntetett Nagyatádi Városi Bíróság helyesen Nagykáta Városi Bíróság.
- A történeti tényállás első bekezdésében az utolsó sorban helyesen a vádlottat a é sértett (név pontosítva) ajánlotta be a céghez.
- Ugyanitt a második bekezdésben az elkövetési időpont 2012. év április hó 1. napja.

Mindezen kiegészítésekkel, illetve pontosításokkal az elsőfokú bíróság tényállása megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében foglalt hiányosságoktól, ezért a másodfokú felülbírálat alapját képezi.

A törvényszék a tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és törvényes a cselekmény minősítése is. A jogi indokolás teljes, azt szükségtelen kiegészíteni.

A Btk. 2. §-ában foglaltakat vizsgálva - miután a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható - főszabályként érvényesülően az elkövetéskori jogszabályokat alkalmazta az ítélőtábla is, mivel az új Btk., a 2012. évi C. törvény mindössze a feltételes szabadságra bocsátás kedvezményét illetően tartalmazna kedvezőbb szabályt a vádlottra nézve, amely azonban így nem érvényesülhet.

Tekintettel arra, hogy a vádlottat - ez jelen ítélet személyi részében is feltüntetésre került - a Pesti Központi Kerületi Bíróság 12.B.VIII.35.601/2011/22. számú ítéletével már, mint különös visszaesőt ítélte el végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, így a jelen ügyben az elkövetői minősége nem visszaeső, hanem a Btk. 137. § 16. pontja szerinti többszörös visszaeső.

A 6/2013. Büntető jogegységi határozat értelmében, mely szerint „a szándékos bűncselekmény miatt szabadságvesztésre ítélt e büntetéséből nem bocsátható feltételes szabadságra, amennyiben az újabb bűncselekményét a korábbi határozott ideig tartó végrehajtandó szabadságvesztésre ítéletét követően, e büntetés végrehajtása során engedélyezett feltételes szabadság letelte után követte el, azonban a feltételes szabadságot utóbb más ügyben megszüntették.”

Ez esetben a fenti rendelkezés a jelen ügyet és a Pesti Központi Kerületi Bíróság 28.B.VIII.28.889/2010. számú ügyében megszüntetett feltételes szabadságra bocsátást érintette.

Ekként tehát a vádlott által jelen ügyben elkövetett újabb szándékos bűncselekmény az említett szabadságvesztés büntetés teljes kitöltését megelőzően történt. A Btk. 47. § (4) bekezdés a/ pontja szerint nem bocsátható feltételes szabadságra, akit olyan szándékos bűncselekmény miatt ítétek szabadságvesztésre, amelyet korábbi végrehajtandó szabadságvesztésre ítélese után, a végrehajtás befejezése előtt követett el.

Az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket helyesen vette számba, azt annyiban kell módosítani, hogy a vádlott többszörös visszaeső, így súlyosító a körülmény a többszörös visszaesésen túli elítéltetés.

A törvényszék, figyelembe véve a cselekmény tárgyi súlyát, az elkövető személyében rejlő társadalomra veszélyességet, a bűnösségi körülményeket, méltányos büntetést szabott ki, amely - különös tekintettel a többszörös visszaesői minőségére - tovább nem enyhíthető.

A Btk. 42. § (3) bekezdése szerint a kiszabott szabadságvesztést fegyház fokozatban kellene végrehajtani, azonban az ítélőtábla lehetőséget látott - az enyhítő körülményekre, különösen az elme-orvosszakértői véleményben foglaltakra tekintettel - az enyhébb fokozatban, börtönben történő végrehajtásra, a Btk. 45. § (2) bekezdése alapján.

A beszerzett erkölcsi bizonyítvány, ítélet kiadmányok, illetve a büntetés-végrehajtási adatok alapján a Fővárosi Ítélőtábla két felfüggesztett szabadságvesztés büntetés végrehajtásának elrendelését mellőzte, tekintettel arra, hogy azt már más bíróság jogerősen elrendelte, illetve kijavította a Nagyatádi Városi Bíróság megnevezését Nagykáta Városi Bíróságra, figyelemmel arra, hogy a beszerzett ítélet kiadmány alapján megállapította, hogy az erkölcsi bizonyítványban tévesen került feltüntetésre a bíróság elnevezése.

Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítélőtábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 371. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére a Be. 381. § (1) bekezdése, és a Be. 338. § (1) bekezdése alapján kötelezte a vádlottat az ítélőtábla.

, 2014. év május hó 15. napján

. Rédei Géza s.k.. Bartkó Levente s.k.. Vincze Piroska s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 5.B.1938/2012/21. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.231/2013/12. számú ítéletben foglalt változtatás mellett a vádlottal szemben a mai napon jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2014. év május hó 15. napján

. Rédei Géza s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Faragó Erika
bíróági ügyintéző